

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1903. Ὅσοι-
λου δὲ οἱ ἐπίθω οὐκ ἔχοντες νὰ ἐξαργύρῃσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὕπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἐπανταγῶν διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Παρατηρήθη ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη
μεγίστην καταβάλλεται φροντίς πρὸς ἀνθρώπων
τοῦ γοήτρου καὶ τῆς δράσεως τῶν ἐνταῦθα
σχολείων ἐντείνεται ἡ προσοχὴ καὶ ἡ ἐπιφυ-
λακτικότης περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρωτωπι-
κοῦ τῶν σχολείων ἐνασχεῖται ἐδελεχῆς καὶ
ἐπίμονος ἐλεγχος ἐπὶ τῆς πορείας καὶ τῆς ζέ-
σεως τῶν διδασκόντων, καταρτίζεται ἐπιστη-
μονικῶς καὶ κατὰ τὰ ἰσχύοντα εἰς διωργανω-
μένα σχολεῖα τὸ σχολικὸν πρόγραμμα, καὶ ἐν
ἐνὶ λόγῳ τὰ πάντα ρυθμίζονται καὶ βαίνουνσι
μετὰ ποιᾶς τινοῦς λογικῆς καὶ σοβαρότητος. Δυ-
νάμεθα δὲ ἰσχυρῶς νὰ εἰπώμεν ὅτι ἀπεσκορα-
κισθὴ πλέον μακρὰν τῆς περιοχῆς τῶν διδα-
κτῶν τὸ ἀτάσθαλον καὶ γελοῖον, τὸ αὐθα-
δες καὶ μωρὸν, τὸ πονηρὸν καὶ σεμνότητον,
ἅπαντα ταῦτα, προσφιλῆ σπέρματα ἐκπλήκτου
ἐποχῆς καὶ ζαλισμένου πνεύματος.

Δι' ὅλα ταῦτα εὐχαριστούμεθα ὑπερμέτρως
καὶ εὐγνωμοσύνην ἄρτι γενικὴν ζυμῶνεται εἰς
τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν τῆς εὐέλ-
πιδος ταύτης καταστάσεως, ἐξ ἧς παρατεινο-
μένης πολλὰ ἐλπίζομεν καὶ μετὰ πεποιθήσεως
προσδοκῶμεν.

Εὐχίστα νὰ ἀναφέρωνται τὰ ἐκάστοτε δρῶν-
τα οὕτως ἢ ἄλλως πρόσωπα καὶ νὰ ἐγκωμιά-
ζονται δημοσίᾳ αἱ πράξεις των, ἢ ἐν ἐναντίᾳ
περιπτώσει νὰ προκαλῶνται βαθυκάρδιοι ἀραὶ
καὶ βλασφημίαι καὶ προπηλακισμοὶ κατὰ τῶν
ἀνταρῶν ἐκείνων κεφαλῶν τῶν βουλ-μένων νὰ
παίξωσι μὲ τὴν τύχην καὶ τὴν ὑπαρξίν των
κοινότητων.

Ἰσως ὀρθῶς νὰ ἔχωσι ταῦτα, ἡμεῖς ὅμως ὁμο-
λογοῦμεν δὲν τολμῶμεν νὰ ἀνοίξωμεν τοιοῦτους
λογαρισμοὺς φεβούμενοι τὴν φθονερὰν τύχην μὴ
μεταβάλλῃ τὴν γνώμην τῶν ἰσχυόντων ἐπαί-
ρουσα τὸ φρόνημα αὐτῶν καὶ στερεοῦσα τὴν
ὑψηλοφροσύνην καὶ μαρίαν αὐτῶν δι' ὃ προτι-
μῶμεν νὰ παρεργώμεθα πρὸ αὐτῆς σιωπηλοὶ
καὶ δεδιότες, εὐχόμενοι μόνον ἐνδομύχως νὰ
κρατῇ ὁ Θεὸς αὐτοὺς εἰς τὰς σημερινὰς ιδέας
καὶ βλέψεις αὐτῶν.

Καὶ ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἀτχάλλομεν διὰ τοῦτο
γνωρίζοντες σαφέστατα ὅτι ἐκεῖ ἐν τοῖς σχο-
λαῖς σφυρηλατεῖται ὁ χαρακτήρ ὅτε κοινωνι-
κός καὶ ὁ ἐθνικός, ἐκεῖ ἐντὸς τῶν σχολείων
μορφοῦται ἡ ὁδὸς τῆς σκέψεως καὶ ἀποφάσεως,
ἡ ὁδὸς τῆς θελήσεως καὶ ἐπιμονῆς, τῆς ιδέας,
τοῦ συμπεράσματος, ἐκεῖ ἐν τοῖς σχολείοις ἡ
ψυχὴ ὀπλίζεται μὲ λαμπροὺς λαμπτήρας, οἱ
ὅποιοι ἀσφαλῶς ἀγροῦσι τὸ ἄτομον εἰς τὴν ἰδι-
οκῆν του εὐτυχίαν καὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον,
ἐκεῖ ἐν τοῖς σχολείοις μεταξὺ πλείστων ἄλλων
καταπίπτει τὸ σκότος, ἐκρίζονται καὶ πο-
δοπατοῦνται αἱ δεισιδαιμονίαι, αἱ ἀνοησίαι, αἱ

ψευδοῦποιήσεις, αἱ ψευδοκρίσεις, συμπαρομαρ-
τοῦντα ἐλαττώματα τῆς ἀμαθείας καὶ ἀγνοίας.

Ἐὰν δὲ πάντα ταῦτα εἶνε ἀναγκαῖα καὶ ἀ-
παρτίτητα διὰ πᾶσαν ἐν γένει κοινωνίαν. Ἐὰν
πάντα ταῦτα καὶ μόνον ρυθμίζωσι τὰς τύχας
τῆς ἀνθρωπότητος καὶ προσπίζωσιν αὐτὴν ἀπὸ
τὰ ἀπρόοπτα κακὰ, ἀπὸ ἀπρόοπτος κατα-
στροφάς· ἐὰν ὅλα ταῦτα θέτωσι τὰς βάσεις καὶ
στερεῶνσι τοὺς συνοικισμοὺς· ἐὰν ὅλα ταῦτα
ἀπελευθερώσιν τὸ ἄτομον ἀπὸ τοῦς ὄνυχας τῆς
δυστυχίας καὶ καταλείπωσιν αὐτὸ βέβαιον εἰς
τὰς ἀγκάλας τῆς εὐτυχίας· ἐὰν, ἐπαναλαμβά-
νω, πάντα ταῦτα συνέχωσι καὶ σώζωσι τὴν
κοινωνίαν, διὰ τὴν Ἡπειρὸν ἐν γένει, διὰ τὸν
Ἡπειρώτην ἰδίᾳ, ταῦτα εἶνε αὐτὴ ἡ ὑπαρξίς
του, εἶνε ὅ,τι εἶνε διὰ τὴν ζωὴν ὁ ἀτμοσφαι-
ρικός αἶθρ, ἄνευ τοῦ ὁποῖου δευτερόλεπτα μόνον
διατηρεῖται αὐτή.

Ἡ χώρα τοῦ Ἡπειρώτου εἶνε μικρά, εἶνε ἄ-
γονος, εἶνε χέρσος ἢ πλείστη· δὲν ἐπαρκεῖ εἰς
τὰς ἀνάγκας του, δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν ὁρμὴν
του, δὲν ἐκανοποιεῖ τοὺς λογισμοὺς του· μικρὸς
λοιπὸν ἀκόμη ὀπλίζεται μὲ τὴν ἀπόφασιν καὶ
τρέχει, τρέχει εἰς ἀνασκάλευσιν θησαυροῦ.

Ἀφικνούμενος ὅμως εἰς τὰ ξένα, εὐρίσκειται
αἶφνης πρὸ μυρίων κινδύνων, οἱ ὅποιοι δίκην
λυτσώντων λύκων περιστοιχίζουν αὐτὸν κύκλῳ.
Εἶνε μόνος, ἀπροστάτευτος, περιδεὴς διὰ τὴν
μοναξίαν του, ἐκπληκτος διὰ τὸ κεινοφανές,
κλονιζόμενος διὰ τὴν τύχην του.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ὡν εὐκολον εἶνε νὰ
σκοτισθῇ, νὰ ταρραχθῇ, καὶ ἀντὶ τῆς ὁδοῦ τῆς
ζωῆς καὶ προκοπῆς, νὰ τραπῇ τὴν ὁδὸν τῆς ἀ-
πωλείας.

Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ ἔχωμεν
πλέον ἀγαθὸν πολίτην εὐημεροῦντα, συστρα-
τιώτην πρόθυμον, ἀδελφὸν πονοῦντα, σύμμα-
χον κρατῶν εἰς τε τὰς ἰδιωτικὰς καὶ κοινωνι-
κὰς ἀνάγκας.

Θὰ ἔχωμεν μόνον ρακένδυτον μώρτην, θὰ ἀη-
διάζωμεν ἀπολεσθέντα ἀδελφόν, θὰ φοβούμεθα
ἐπικίνδυνον ἐχθρὸν μαθόντα νὰ βυσοδομῇ καθ'
ἡμῶν πρόθυμον καὶ ἱκανὸν διὰ πᾶσαν κα-
κουργίαν.

Ἐχει λοιπὸν ἀνάγκην ὁ Ἡπειρώτης ἰδίᾳ νὰ
δαφωτισθῇ, νὰ ὀπλισθῇ μὲ χαρακτήρα καὶ ἀ-
ρετὰς, νὰ καταστῇ ἀπρόσβλητος καὶ ἀκλόνη-
τος, ὥστε νὰ μὴ θρηνῶμεν καθ' ἐκάστην νέας
ἀπωλείας πολυτίμου ὕλικου, ὅπως συνηθίσκαμεν
ἀπὸ τινῶν ἐτῶν, καὶ τὴν πανοπλίαν αὐτὴν δύ-
ναται νὰ τοῦ τὴν χάρισθῃ μόνον ἐπιστημονικῶς
λειτουργοῦν σχολεῖον.

Δι' ὅλων αὐτῶν ἠθελήσαμεν νὰ καταδείξω-
μεν ὁποῖον καὶ ὁποῖον εὐεργετημάτων πρόζε-
νοι καθίστανται οἱ προσέχοντες τὸν νοῦν μετὰ
πόνου καὶ ζέσεως εἰς τὰ σχολεῖα. Ἐὰν κατορ-
θῶσιν νὰ γενώμεθα ἀντιληπτοὶ καὶ νὰ φα-
νερῶσιν γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν ταύτην πρὸ
τοῦ Ἡπειρωτικοῦ κόσμου, οὐδόλως ἀμφιβάλ-
λομεν ὅτι τὰ ὅμματα παντὸς Ἡπειρώτου θέ-
λουσι στραφῇ συμπαθητικὰ καὶ εὐγνώμονα
πρὸς τοὺς ἀξίους τοῦ ὀνόματος Ἡπειρώτου ὑ-
ποστηρικτὰς τῶν σχολείων· οὐδόλως ἀμφιβάλ-
λομεν ὅτι μία εὐχὴ θὰ ἀνησυχῇ τὴν ψυχὴν
μας ἐνθυμούμενοι τὰ σχολεῖα. Ὁ Θεὸς νὰ
κρατῇ αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγαθὴν θέλησιν.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐλπίζομεν ὅτι μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀνα-
κουφίσεως θέλει ἀκουσθῇ ἐξ ὅλων τῶν Ἡπει-
ρωτῶν ἡ εἰδήσις ὅτι ἐφρονεῖται ὁ φοβερός λη-
στής Κόκκινος ὑπὸ τουρκικοῦ ἀποσπάσματος.
Οὗτος ἀπὸ τοῦ 96 ἐγκαταλιπὼν τὸ παρὰ τὰ
Χαυτεῖα Ζυθοπωλεῖον τοῦ «ἡ Πανδώρα» καὶ
καὶ μεταβληθεὶς ἀπὸ Εὐθύμιος Δαγόπουλος
εἰς Κόκκινον περισυνέλεξε μερικὰ ἀποβράσματα
τῆς κοινωνίας καὶ ἀπετέλεσε ληστρικὴν συμμο-
ρίαν, ἥτις κατέλαβε τὸ μέσον περίπου τῆς ὁδοῦ
τῆς ἀγοῦσης εἰς Γρεβνὰ Κόζανην κλ. ἐκεῖ δὲ
συνελάμβανε πάντα διαβάτην καὶ ἀφοῦ τὴν
ἐσάπιζε κυριολεκτικῶς εἰς τὸ ξύλον, ἔπειτα
τὸν ἀπεγύμνωνε τελείως καὶ τὸν ἀπέστειλεν
νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον του. Τὸ ὄνομά του ἐνέ-
πνεε τὸν τρόμον καὶ τὸν φόβον, ἰδίως τὸ ξυ-
λοκόπημά του θὰ μείνῃ παροιμιώδες ὑπεθυ-
μίζον τὴν μυθικὴν ἐποχὴν κατὰ τοὺς χρόνους
τοῦ Θησέως. Οἱ διαβάται προὔτιμων νὰ τοῖς
ἀφαιρεθῇ καὶ τὸ ὑποκάμισον αὐτὸ καὶ νὰ δια-
φύγῃσι τὸ ξυλοκόπημά του, τὸ ὁποῖον εἶχεν
ἀναγὰγῃ εἰς σύστημα ὁ ἀκατανόητος αὐτὸς
ἄνθρωπος, ὁ πάντοτε φιλομειδῆς καὶ χαρῖεις
ἐν τοῖς Χαυτείοις, ὁ ἄνθρωπος τοῦ σιδηρομέ-
νου μουστακιοῦ καὶ ὑψηλοῦ κολλάρου, ὁ δια-
χυτικώτατος καὶ περιποιητικώτατος Θύμιος,
ὁ μετὰ καλλιτεχνικοῦ τριλάντου διακοσμῶν ἐν
ἐκ τῶν καλλιτέρων ζυθοπωλείων τῆς πρωτευ-
ούσης καὶ ὕστερον αἶφνης μεταβαλλόμενος εἰς
ἄγριον ἄνθρωπον τῶν ὁρέων. Ὁ θάνατός του,
ὅστις θέλει ἀσφαλίσῃ τὸν ἄρτον καὶ εἰς τόσους
ἀτυχεῖς ἀγωγιάτας καὶ τὸ ἄφροδον ταξιδεῖν εἰς
ξενητευμένους ἐλπίζομεν νὰ θέσῃ τέρμα πλέον
εἰς τὰ ἀπὸ τινος πάλιν ἀναφανέντα ληστρικά
κρούσματα, ἥδη ὅποτε θὰ ὑπάρχῃ ἱκανὸς στρα-
τός ἐπιστρέφων ἐκ Μακεδονίας.

ΕΚ ΚΩΝ) ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ κρατοῦσα μεταξύ τῶν Μεγάλων Δυνά-
μεων διαφορὰ παρὰ τὴν ἐπιτηδευομένην ὁμο-
φωνίαν, ἐνισχύει τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ προσε-
χστάτου μέλλοντος. Τὸ ζήτημα τοῦ προτεινο-
μένου ἐλέγχου ὑπὸ τῆς Αὐστρορωσικῆς Δυά-
δος δὲν ἐκانونίσθη ἔτι ἐν ταῖς λεπτομερείαις
αὐτοῦ, τὰ δὲ γραφόμενα περὶ καθορισμοῦ λε-
πτομερειῶν εἶνε εὐσεβεῖς πόθοι τινῶν ἐκ τῶν
Δυνάμεων. Τὸ μόνον ἀκριβὲς εἶνε, ὡς γνωστὸν,
ὅτι ὁ ἐλεγχος οὗτος θὰ ἐνασκήται ὑπὸ τῶν
κατὰ τύπους Προξένων καὶ ὑπὸ Ἐφορευτικῆς,
τρόπον τινά, Ἡπιτροπῆς, ἧς μέλη θὰ ὦσιν οἱ
ἐν Κων) πόλει στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν Με-
γάλων Δυνάμεων, παρ' οἷς θὰ ταχθῇ καὶ βοη-
θητικὸν προσωπικόν. Αὗται εἰσιν αἱ γενικαὶ
γραφαὶ τοῦ μελετωμένου ὁργανισμοῦ τοῦ ἐ-
λέγχου, ἐφ' ὧν ἀνταλλάσσονται γνώμαι καὶ
σκέψεις. Αἱ λεπτομερεῖαι δὲν καθορίσθησαν ἔτι
οὐδ' εἶνε γνωστὸν ποτε θὰ καθορισθῶσι καὶ ἂν
θὰ καθορισθῶσιν ἐγκαίρως, ὥστε τὸ Μακεδони-
κὸν ζήτημα νὰ μὴ παρουσιάσῃ κατὰ τὸ ἑαρ ἀ-
νωμαλίαν καὶ κινδύνον ὑπὸ δ' πλωματικὴν τούλα-
χιστον ἐποψίν. Τοιαύτη ἐγκαίρως ἐνέργεια καὶ
συνεννόησις θὰ εἴχῃ τὸ εὐχάριστον συμπέρασμα
ὅτι τὴν εὐθύνην τῆς ἐπαναλήψεως νέων κακουρ-
γιῶν ἐν Μακεδονίᾳ θὰ ὑπέχεν ἀκερασίαν ἡ
Βουλγαρία. Πλὴν ἐὰν κατ' ἀρχὴν εἶνε ὠφέλι-

